

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030714 19 U
Sarajevo, 29.07.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „DIT“ d.o.o. Tuzla i „ROTREAT ABWASSERREINIGUNG“ GmbH, koje zastupa punomoćnik, Refik Jusufović, advokat iz Tuzle, protiv rješenaj broj: JN2-01-07-1-376-9/18 od 16.08.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 29.07.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-376-9/18 od 16.08.2018. godine, usvojena je žalba Konzorcija PROCESS ENGINEERING s.r.l. Bukurešt, Rumunija, 3JER d.o.o. Beograd i NITAL d.o.o. Zenica i poništena odluka o dodjeli ugovora broj: 02-259/18 od 18.06.2018. godine, te je poništena tenderska dokumentacija i obavještenje o nabavci broj: 362-1-1-304-3-25/17 i konstatovano je da će se povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka izvršiti na osnovu posebnog rješenja tuženog.

Tužitelji su blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuli upravni spor zbog prekoračenja granica ovlaštenja od strane tuženog, pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama i nepoštivanja osnovnih načela ZUP-a. U obrazloženju tužbe se navodi, da je tuženi prekoračio granice svojih ovlaštenja, te da nije bilo mjesta postupanju po članu 103. ZJN. Ukazuje, da žalitelj-Konzorcij nije tražio poništenje tenderske dokumentacije, niti obavještenja o nabavci, odnosno da je tražio da se predmet vrati ugovornom organu na ponovnu evaluaciju ponuda. Ističe, da je u stavu 2. i sama izreka osporenog rješenja formalno neispravna iz razloga, jer ZJN ne poznaje poništavanje TD, a da se pri tome ne poništi i sam postupak. Navodi, da žalitelj-Konzorcij nije imao primjedbi na TD, te da čak nije niti tražio pojašnjenje iste. Smatra, da nije bilo mjesta postupanju tuženog u skladu sa odredbom člana 103. ZJN, jer tenderska dokumentacija nije neusklađena sa ZJN, niti su narušena pravila jednakog tretmana, a ni ostali postulati postupka javne nabavke. Ukazuje, da je predmet već jednom bio na postupanju kod URŽ, te da tada nije uočena nikakva neusklađenost TD sa ZJN. Smatra, da kad se radi o podugovaranju nema ničeg

spornog u samoj TD, te da je isto u cijelosti propisano u skladu sa odredbom člana 73. ZJN, te da nijedan učesnik nije ni favorizovan, a niti diskriminisan propisanim podugovaranjem. Tužitelji cijene, da je nepravilan stav tuženog i u pogledu sertifikata tužitelja, te da je nejasno zašto tuženi ne prihvata stav ugovornog organa po ovom pitanju. Navode da su se obratili ovlaštenom organu za ocjenjivanje usklađenosti certifikatam Institutu za certificiranje sistema Sarajevo, a izjašnjenje istog je utemeljeno na odredbi člana 54. ZJN. Ukazuju i da je netačan navod tuženog, da u skladu sa Pravilnikom o uspostavljanju i radu komisije za javne nabavke, spoljni saradnik mora biti unaprijed određen. Konačno, tužitelji predlažu da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

Tuženi, Ured za razmatranje žalbi BiH je u odgovoru na tužbu predložio, da se ista odbije, kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa proizlazi, da je ugovorni organ Regionalna deponija Mošćanica d.o.o. Zenica, pokrenuo postupak javne nabavke „nabavka i instalisanje uređaja za prečišćavanje deponijskog filtrata na Regionalnoj deponiji Mošćanica“, za koji je obavještenoj o nabavci broj: 362-1-1-304-3-25/17 od 19.12.2107. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 18.06.2018. donio odluku o dodjeli ugovora tužitelju, broj: 02-259/18. Protiv navedene odluke, žalbu je izjavio Konzorcij PROCESS ENGINEERING s.r.l. Bukurešt, 3JER d.o.o. Beograd i NITAL d.o.o. Zenica, a tuženi je odlučujući o istoj donio osporeno rješenje kojim je poništena odluka o dodjeli ugovora, broj: 02-259/18 od 18.06.2018. godine, te je poništena tenderska dokumentacija i obavještenje o nabavci broj: 362-1-1-304-3-25/17. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da je tenderska dokumentacija u suprotnosti sa ZJN, te da je ostalo sporno pitanje validnosti ISO sertifikata koji je dostavio tužitelj-Konzorcij.

Prije svega sud cijeni potrebnim naglasiti, da je postupak javne nabavke formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj Tenderske dokumentacije koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. Sadržaj tenderske dokumentacije je propisan u Zakonu o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14) i Uputstvu o pripremi modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH“ broj 90/14), koje uputstvo je i doneseno u skladu s članom 53. stav 4. ZJN. U skladu s citiranim članom ZJN, u tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Ugovorni organ dužan je pridržavati se uslova postavljenih u tenderskoj dokumentaciji kako bi se izbjegla mogućnost favorizovanja određenog ponuđača ili stvorila nesigurna praksa kod dostavljanja ponuda od strane pojedinih ponuđača, ukoliko su uslovi iz tendera, nejasni ili konfuzno postavljeni. Sa druge strane, Ured za razmatranje žalbi BiH je u postupcima javne nabavke, dužan paziti na apsolutno bitne povrede zakona koje mogu dovesti do poništenja postupka u

potpunosti ili djelimično po službenoj dužnosti, kao što je, između ostalog, neusklađenost tenderske dokumentacije sa Zakonom o javnim nabavkama ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora (član 103. zakona). Ovlaštenja Ureda su propisana u članu 111. citiranog zakonskog propisa, koji Uredu daje mogućnost u skladu sa stavom 1. tačka d), da poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akt.

Slijedom navedenog, ovo vijeće cijeni, da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava, nakon pravilno utvđenog činjeničnog stanja.

Kako to proizlazi iz stanja spisa, ugovorni organ je tenderskom dokumentacijom od 19.12.2017. godine, u tački 13.c), propisao tehničku i profesionalnu sposobnost u postupku nabavke roba (član 48. i 49. ZJN), te je propisao koje uslove u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđači trebaju ispunjavati, kao i dokaze koje moraju dostaviti. Ugovorni organ je potom dana 18.01.2018. godine sačinio izmjenu tenderske dokumentacije, tako da je citiranu tačku dopunio na način da je propisao da, ukoliko ponuđač želi da angažuje podugovarača za izvršenje posla za koji se zahtijeva dostavljanje dokaza o ispunjavanju tehničke i profesionalne sposobnosti, ti dokazi moraju biti izdati na ime tog podugovarača.

Pravilan je zaključak tuženog, da su ovako postavljeni uslovi u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama. Naime, kako to pravilno tuženi zaključuje, tehnička i profesionalna sposobnost ponuđača se podvodi pod sadržaj odredbe člana 44. ZJN (provjera kvalifikacije kandidata ili ponuđača), te se ne može ponuđač osloboditi navedene obaveze provjerom dokazivanja navedene sposobnosti podugovarača. Neosnovano tužitelj ukazuje, da je tuženi poništavanjem tenderske dokumentacije prekoračio granice svojih ovlaštenja.

Naime, odredbom člana 103. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama je propisano, da su u postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona one povrede, o kojima Ured za razmatranje žalbi vodi računa po službenoj dužnosti i koje mogu dovesti do poništenja postupka u cijelosti ili djelimično i to neusklađenost tenderske dokumentacije sa ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja temeljnih načela ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora. Članom 104. stav 1. ZJN je propisano, da Ured za razmatranje žalbi, u postupku pravne zaštite, postupa u granicama zahtjeva iz žalbe, a po službenoj dužnosti u odnosu na povrede opisane u članu 103. stav 1. ovog zakona. Prema tome, tuženi kao drugostepeni organ, ima ovlaštenje da prije zaključenja ugovora u cilju primarne zaštite poništi bilo koji akt, pa tako i tendersku dokumentaciju u dijelu u kojem je ista u suprotnosti sa Zakonom, kao i da poništi odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača.

Neosnovan je i tužbeni prigovor kojim se ukazuje, da je pogrešan stav tuženog u pogledu dostavljenog sertifikata. Naime, tačkom 13.c) TD je propisano da, što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti, ponuđači moraju dostaviti sljedeće dokumente (dokaze): b) sertifikat (ISO standard 9001 ili ekvivalent), izdat od ovlaštene institucije, da je ponuđač ili proizvođač opreme osposobljen da u skladu sa principima i standardima upravljanja kvalitetom proizvodi uređaj za prečišćavanje deponijskog filtrata (original ili ovjerena kopija). Kako to iz stanja spisa proizlazi, ugovorni organ se obratio instituciji Lloyd's Register LRQA, Beč, Austrija, kako bi zatražio dodatno

pojašnjenje vezano za certifikat koji je dostavio tužitelj. Obzirom da je od navedene institucije dobio odgovor kojim se nije decidno izjasnio, u daljem toku postupka se tužitelj obratio Institutu za certificiranje sistema Sarajevo, koji je u svom mišljenju naveo da je ponuđač u cijelosti ispunio zahtjev po pitanju validnosti certifikata ISO 9001.

Dakle, pravilan je zaključak tuženog, da se ugovorni organ prilikom ocjene valjanosti tužiteljeve ponude, odnosno konkretno navedenog certifikata, nije mogao osloniti na mišljenje Instituta za certificiranje sistema Sarajevo. Naime, kako to i tuženi navodi, nije prihvatljivo da treće lice ocijeni da li je sadržaj ponude u skladu sa onim što je traženo tenderskom dokumentacijom.

Slijedom prednjih utvrđenja, ovaj sud je tužbu, kao neosnovanu, odbio, jer je evidentno da je osporeno rješenje pravilno i zakonito, odnosno da se isto temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava, te da u postupku koji je predhodio donošenju istog, nije bilo povrede pravila postupka, pa je ovaj sud na osnovu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

